PŘÍLOHA A

Rozhovor s informantkou

Jaké jsou příčiny vašeho pobytu zde v ADMD?

Příčina toho byla, že jsme přišla o bydlení, protože jsem bydlela v podnájmu a majitel nám prostě dal smlouvu na dobu neurčitou s tím, že tam budeme moct bydlet dlouho a pak asi po pěti měsících přišel s tím, že ten byt musí prodat. Takže proto jsme se museli odstěhovat a nenašli jsme žádné bydlení.

Vidíte v této příčině nějakou souvislost s mimořádnými opatřeními, která platila teď na jaře?

Myslím si, že asi ne, že to nemělo s tím žádnou souvislost.

Jak dlouho už jste tady v azylovém domě?

Teď to bude 6 měsíců.

Jak jste na tom teď s hledáním bydlení?

No ještě se pořád nedaří. Je to těžký teď. Je hrozně málo bytů.

A tak myslíte si, že právě to, že je málo bytů, že to je ovlivněné těmi mimořádnými opatřeními?

Myslím si že jo, protože někteří lidi ztratili práci, mají nějaký majetek, jako třeba ten byt vlastní, takže se rozhodli ho prodat. Je to pro ně asi výhodnější než ho pronajímat, protože když mají nějakou finanční krizi, tak byt prodají a dostanou se z ní. A proto je málo bytů, málo podnájmů. Když už někde ty nabídky jsou, tak jsou na ty byty vysoký kauce, nebo jim vadí, že jsou třeba dvě tři děti, chtějí třeba jen dva dospělý lidi. Nechtějí zvířata a chtějí nekuřáky. A tyhlety podmínky mají no.

Jaká byste řekla, že je situace ohledně bytů teď? Je už lepší ke dnešku, když už se některá opatření uvolňují?

Myslím si, že je ta situace furt stejná, že jsme jako prostě pořád ještě na začátku. Že třeba tak za dva měsíce teprve uvidíme, jestli je to lepší, ale teďka je to na začátku, takže,

je možné, že za dva měsíce zase budeme mít třeba pátej stupeň, žejo zase. Takže nevíme, no. Myslím si, že to je ještě na začátku pořád furt.

Jaká si myslíte, že bude situace ohledně bytů v budoucnu?

Myslím si, že v budoucnu to bude horší a horší.

Takže si vlastně myslíte, že to že se teď některá mimořádná opatření uvolňují, tak že to nic neznamená?

Ne, myslím si, že ne, protože ta pandemie… Myslím si, že to do budoucna nebude lepší.

Jak dlouho si myslíte, že ta mimořádná opatření budou mít dopad na tu nabídku bytů?

Já si myslím, že ty dva tři roky určitě.

Hledala jste bydlení i v jiném městě?

Nehledám. Nehledám v jiném městě, protože jsme zvyklý tady, i holky, maj tady rádi školu, maj tady kamarády a mám tady práci. Ne a myslím si že holky, máme tady rodinu, máme tady známí, máme tady všechno. Jako asi bych se neodstěhovala někam jinam, to by muselo bejt. Mám tady práci žejo, není důvod. A bydlení, něco se možná už rýsuje, tak když to dopadne, tak tu do prázdnin ani už nebudeme.

Takže už jste nějaké bydlení našla?

No už se něco rýsuje. Ale hodně lidí přišlo o bydlení.

Jak jste na tom s prací nebo s brigádou? Máte nějakou? Sháníte nějaký přivýdělek?

Ne, žádnou nemám, ale momentálně jsme na mateřský dovolený tedy, ještě rok budu, a jako já jsem zaměstnaná. Já jsem pracovala jako prodavačka v ___ a mám smlouvu na dobu neurčitou, takže po mateřský se vracím zpátky do práce. Takže nic nehledám.

Chodí některé z Vašich dětí do školy?

Mám dvanácti letou dceru, ta chodí do šestý třídy. Pak mám desetiletou, ta chodí do třetí třídy, a ještě dvouletou dceru.

Jak probíhala výuka u vašich dcer, když byl omezen provoz škol?

U ty třetí třídy, tam to vlastně bylo tak, že jsme chodili v pondělí pro úkoly. Dostali jsme teda nějaký úkoly a v pátek jsme to odnesli. A pak zařídili to, že vlastně měli ještě konzultační hodinu s paní učitelkou, že každou středu měli jednu hodinu, s tou paní učitelkou a prostě s nima dolaďovala to, co jim nešlo, nebo čemu nerozuměli.

Takovou soukromou hodinu?

Ehm, pro jedno dítě. Si vždycky ta paní učitelka udělala čas, takže celou třídu se snažila nějak ten týden jakoby prostřídat. A u ty šestý třídy, tam taky nejdřív byly ty úkoly a pak nastala ta výuka no. Jako, ona třeba si všechny ty úkoly, co dostala udělala v pondělí a pak jsme zjistili, že na tu výuku stejně musí chodit, takže tam pak začala normálně chodit a učila se přes to. No, ale pomohlo jí to. Nemá špatný známky, je to všechno dobrý. U ty šestý třídy jsem si říkala, na to že má všechno, jako stačí si všechno sama udělat, ty úkoly.

Odrazila se nějakým způsobem tato distanční výuka na vašich dcerách? Popřípadě jakým způsobe?

U ty v ty třetí třídě, tam jo, tam jsem poznala, že vlastně jak dlouho nebyla ve škole, tak je to znát. Tam jsem to do ní musela tlačit i teď, že má dělat úkoly. Prostě zlenivěla. Oni za celý rok byli možná tři měsíce ve škole, takže hrozně zlenivěli. A teď prostě maj do konce školního roku nějak měsíc a nechce se jim. Tak jsme jim řekla, nechodily jste skoro celej rok, tak teď to musíte vydržet. Ztratily návyky. Nechce se jim do toho a nebaví je to. Ale choděj rádi do školy. Jsou rádi, protože se furt doma nudily a teď se něco děje, tak se nenuděj doma.

Jak hodnotíte výuku svých dcer? Myslíte si, že byla kvalita výuky stejná, jako když chodily klasicky prezenčně do školy?

Myslím si že ne, že to není stejný. Je určitě ten kontakt s paní učitelkou lepší, když prostě něčemu nerozumí, tak si je veme k tabuli a prostě jim to vysvětlí. Jo, je to jiný než předtím. Nebo třeba jsou ve třídě zrovna o přestávce a můžou říct třeba zrovna, že tomu nerozumí, ty kamarádce, a můžou si poradit mezi sebou i ty děti.

Pomáhal Vám nějakým způsobem azylový dům při distanční výuce?

No ze začátku jo, ze začátku se chodili doučovat a pak už to nějak zvládaly sami, nebo jsme to doma jako dali do kupy a když jsme tomu nerozuměli, nebo já, tak jsme šli za paní____ (pozn. jméno pedagoga)

Jakým způsobem výuka Vašich dětí ovlivnila Vás?

U ty šestý třídy vůbec, protože tady prostě byla ta možnost, že když jsem potřebovala někam jít nakoupit, nebo něco vyřídit, tak jsem vyplnila takovej formulář o tom, že tady prostě dcera bude na ty výuce. Takže jsem nemusela shánět nějaký hlídání. Když by se muselo shánět nějaký hlídání, tak by to bylo horší, žejo. A ona si byla na ty výuce, takže jsem si mohla třeba na hodinku odskočit, takže to bylo v pořádku všechno. Ale ta výjimka, ta přišla až ke konci, ze začátku nebyla, ta se udělala až teďka poslední dobou.

Když by tady bylo doučování o prázdninách a byla byste ještě tady, využila byste akci s doučováním, když by se udělala tahle aktivita s doučováním na týden, účastnily by se děti?

Já si myslím, že to je dobrej nápad, protože oni za ten rok toho ztratily hodně a teď už to asi jen tak nedoženou, takže by si to jakoby zopakovaly a je to dobrej nápad. Tejden by jim neuškodil žejo, prázdniny by pak měly. Já už tedy doufám, že tady do prázdnin nebudou.

Ovlivnila Vás mimořádná opatření ještě nějak jinak, krom bydlení a výuky dětí?

No ohledně oblečení, to byl problém. Všechno bylo zavřený.

Jak jste to řešili?

No, jakmile se něco otevřelo, tak jsme tam hnedka šli, žejo. Ale byl to problém no. To oblečení, to byl velkej problém u nás. Teďka už bylo teplo žejo a holky potřebovaly koupit třeba tenisky, nebo malí boty, ta chodila furt v zimních botech. Nedávno, když se otevřelo to___ (pozn. jméno obchodu)*, tak jsme tam šli pak hnedka koupit boty, ale to byl problém u dětí s tím oblečením a s těma botama.*

Odrazila se mimořádná opatření ještě nějakým dalším způsobem negativně na vaši životní situaci krom zavření obchodů, bydlení a výuky dětí?

Vadilo mi, že jsme se nemohli navštěvovat, že prostě jsme nemohli nikam ven. Děti nemohly taky nikam. Mám už velký holky a ty se furt nuděj, ty chtěj něco dělat, nebo někam chtěj a prostě nemohli nikam, takže.

Myslíte si, že teď to bude ohledně zabavení holek lepší? Ohledně jejich zájmů?

Tak určitě to bude lepší, když jsou mezi dětma, mezi kamarádama ve škole, to je určitě lepší. Choděj rádi do ty školy, baví je to tam, takže.

Tak to jsem moc ráda. Když jste zmiňovala, jak se mimořádná opatření odrazila negativně na vaší životní situaci, odrazila se i nějakým způsobem pozitivně?

Nene, vůbec.

Dokázala byste říct, které mimořádné opatření se nejvíce odrazilo na vaší životní situaci?

To že zavřely ty obchody, jakože ste si nemohla něco koupit, třeba to dětský zboží, ale i když jste něco potřebovala, nemohla jste si to koupit.